

“Bilgi ve gözlem yolu ile öğrenme ve başedebilme” bir öykü

Ben Şükran Demiralp; 2006’da 47 yaşımıdayken, sol mememde hissettiğim bir sertlik üzerine yapılan diğer tetkikler sonuç vermeyince çekilen MR da kanser şüphesi kuvvetlenmişti. Ardından kesin tanı amaçlı geçirdiğim ameliyat sırasında sonuç kanser çıkmasına rağmen, ameliyatımı yapan cerrah “kanserse memeyi o ameliyatta alırım” dediği halde almayınca, aramızdaki iletişim problemi beni bir başka cerraha yönlendirdi. Meme küçük, içinde kum taneleri gibi kanser barındıran kitle büyük olduğu için sol meme alındı.

Patoloji raporlarımı inceleyerek, internet, seminerler ve yollarla kanserimin ayrıntılarını araştırarak öğrendim. Bir de kısa film yaptım. Bu uğraşım da kendi hastalığım ve olası sonuçları ile yüzleşmemi sağladı.

Deneyim ve bilgi birikimimden sonra, ilerde sağ mememde şüphe olacak olursa hiç uzatmadan almaya o zaman karar verdim. 2008’deki kontrollerde kümelenmiş mikrokalsifikasyonlar çıkınca, cerrahın bölgesel temizleme önerisine rağmen, aldırıttım. Patoloji temiz çıktı.

Artık, enerjimi üzümlere tüketmek yerine yaşama coşkuyla sarılarak, kendimin ve diğer insanların potansiyellerini harekete geçirmekte kullanıyorum.

“Sorun Çözme Kabiliyeti” konusunda Beyaz Nokta® Gelişim Vakfında; kanser konusunda ise MEMEDER’de gönüllü çalışmalar yapıyorum.

Aktarılabilecek deneyim:

1. Tüm tetkikler belli bir hata payı ile teşhise yardımcıdır. Bu nedenle şüpheli durumlarda teşhis için farklı tetkikler, farklı hekimler yararlıdır.
2. Yoğun ölüm korkum, yakınlarımla ilgili kaygılarım, yeni bedenime uyum problemimle baş etmem gerekiyordu. Bu zorlu süreçte sanatla ve gönüllü çalışmalarla ilgilenmem en büyük desteğim oldu.